

ROERKERKNIEUWS IN CORONATIJD

editie 58 (14 april 2021) – www.roerkerken.nl

Inleiding

Onze maatschappij bevindt zich in lockdown. Uit welbegrepen eigenbelang is voorzichtigheid geboden, maar ook angst speelt bij veel mensen een rol. Reikhalzend kijken we uit naar het moment dat onze samenleving van het slot af kan en menselijke nabijheid niet meer op rantsoen zal staan. Ook in de Kerk leeft dat verlangen. Maar behalve het verlangen zijn er ook de zorgen: wat zullen we aantreffen als straks de kerkdeur weer wagenwijd open kan? Wat treffen we aan als de Kerk weer opengaat? Heeft de band met randkerkelijken de genadeklap gekregen? Bloedt de sacramentele beleving in onze Kerk verder leeg? Zullen de koren nog te horen zijn of hebben ze in stilte hun eigen Requiem gezongen? Kortom: hebben onze parochies nog toekomst? Daarover wordt natuurlijk ook op bisdom-niveau nagedacht. Niet alleen in Coronaverband. Al meer dan twintig jaar wordt er gewerkt aan een proces van parochiële herstructurering én revitalisering. Met de bisschoppelijke beleidsbrief van afgelopen najaar (zie Roerknieuws 28) is dat proces zelfs in een stroomversnelling gebracht, in die zin dat alles parochies geacht worden per 1 januari a.s. op te gaan in federatieve samenwerkingsverbanden. Voor onze Roerstreekparochies betekent dat de federatie van Herkenbosch, Melick, Montfort, Posterholt, Sint Odiliënberg en Vlodrop. Natuurlijk is er al sprake van samenwerking, vooral sinds deze parochies samen nog maar één pastoor hebben, maar nu is het ook de bedoeling dat ook de kerkbesturen samengaan. Eigenlijk niets nieuws, want dat stond al in de diocesane 'Blauwdruk 2020' van tien jaar geleden. De Coronacrisis heeft het natuurlijk niet bepaald gemakkelijk gemaakt om samen te 'vergaderen', maar van een crisis als deze kan ook een positieve impuls uitgaan ...

Verspil nooit een goede crisis

Dat is wat economen en psychologen maar blijven herhalen. En dat is waar we ook als parochies misschien iets mee moeten. Het samenkomen van mensen is essentieel voor een parochie. Natuurlijk is het niet zo dat men niet in zijn eentje kan geloven; maar wezenlijk voor ons christenen is ons (wekelijks) samenkomen, ons (wekelijks) samengeroepen worden. Dat is ook de diepere betekenis die achter het woordje 'kerk' schuil gaat (vgl. Joh.20,19.26). Juist in deze Coronatijd wordt de verbondenheid die men ervaart door (wekelijks) samen te komen ontzettend gemist. De Coronacrisis brengt echter ook ontwikkelingen die er al waren, in een stroomversnelling. Ten negatieve, maar ook ten positieve. Het (natuurlijk, vanwege veroudering en overlijden) afnemend kerkbezoek heeft zich in en door de Coronacrisis versterkt en de vraag is of we na de crisis ooit weer op het oude peil terug zullen komen. Er zijn echter ook positieve ontwikkelingen, zoals de digitalisering waartoe veel parochies zijn overgegaan. Parochies die daar al mee bezig waren konden dit tijdens de crisis verder uitbouwen. Positief is ook dat daardoor mensen bereikt worden die men anders niet bereikt(e), dat is missionair, en de drempel om mee te doen is laag. Ervaringen in andere parochies hebben geleerd dat er heel wat bij komt kijken wil je vieringen kunnen live-streamen. Er dient niet alleen in apparatuur geïnvesteerd te worden, maar ook in man- en vrouwkracht om zo'n streaming in de lucht te brengen en te houden. Als dat ontbreekt kun je natuurlijk een professionele firma in de arm nemen, maar dat loopt toch behoorlijk in de papieren. In ieder geval dank aan de sponsors én EJ-audioverhuur die de streaming van afgelopen Kerstmis mogelijk maakten. Ook de Kinjerkirk liet zich niet onbetuigd en nam niet

alleen met Kerstmis maar ook met Pasen een filmpje op om de Kerst- en Paasboodschap via youtube wereldkundig te maken. Maar ook al waren er in en vanuit ons cluster maar weinig vieringen digitaal te volgen, toch is er begin dit jaar wel een vernieuwde website gelanceerd die de moeite van het bekijken waard is: roerkerken.nl.

Verspil nooit een goede crisis. Oftewel: de kunst om van de nood een deugd te maken. Niet alleen de kerkbesturen, maar ook de parochianen zelf weten wel dat we het niet bij het oude kunnen laten, dat de parochie-oude-stijl zijn langste tijd heeft gehad. Het is verbazingwekkend hoe weinig parochianen over hun eigen (met name lokale) kerkorganisatie weten. Wie er in het kerkbestuur zit, waar de pastoor zich dagdagelijks mee bezig houdt, hoe we aan de nodige financiën komen om onze kerk overeind en onze parochie draaiend te houden, nog los van de vraag hoeveel dat überhaupt per jaar kost, enz. Iemand heeft eens gezegd dat parochies 'ondernemender' zouden moeten worden. En volgens mij is dat ook wat onze bisschop bedoelt waar hij het in zijn beleidsbrief van afgelopen najaar (Roerkerknieuws 28) over de missionaire parochie van de toekomst heeft. Ondernemend in de zin van: met iets nieuws aan de slag durven gaan. Ondernemen klinkt voor sommigen niet goed. Het alleen maar koesteren van nieuwe ideeën is echter niet voldoende, ze moeten ook realiseerbaar zijn. Het christendom heeft bewezen dat traditie van binnen uit vernieuwd kan worden. Jezelf steeds opnieuw uitvinden is een waarde die niet onderschat moet worden. Geld is een middel waarmee men doelen kan bereiken. Natuurlijk is het de vraag welke doelen dat dan zouden moeten zijn. Dat doel kan en mag, zeker in deze tijd, niet zijn om onze kerken zolang mogelijk open te houden, zodat de goegemeente er zo lang mogelijk gebruik van kan maken. In ons christelijk geloof gaat het immers om meer, veel meer. Eigenlijk om niets minder dan om te getuigen dat Jezus' liefde ons bezielt om als christen te leven, aldus de bisschop in zijn beleidsbrief. *"Is het niet de taak van alle gedoopten om Zijn boodschap te verkondigen? Juist in deze tijd, waarin het weleens lijkt alsof steeds minder mensen Christus kennen, is het onze opdracht als geloofsgemeenschap om naar buiten te treden en Hem bekend te maken"*. Het verleden blijft trekken, veranderen is niet eenvoudig. Geld, feiten en cijfers zijn lekker concreet en zeker belangrijk. Je daar te zeer op focussen, belemmert echter een bredere blik. In de werkkamer van Albert Einstein zou op een muur geschreven hebben staan: *"Not everything that counts can be counted and not everything that can be counted counts"* (niet alles dat telt kan geteld worden, en niet alles dat geteld kan worden telt). Dat is zeer wel van toepassing op het werk in en vanuit de kerk. Dat werk telt, ook al is het niet altijd in cijfers te vangen. Als de (burgerlijke) overheid dat nou ook eens zou vinden ... (met dank aan Petra Stassen van Stg. Kerkelijk Waardebeheer in 'Kerkmagazine').

Eerste Heilige Communie

Ook al kon de tweede ouderavond begin dit jaar vanwege de lockdown geen doorgang vinden, toch is de meer concretere voorbereiding op dit mooie feest inmiddels van start gegaan. Vanwege de zich voorslepende lockdown is de Communieviering zelf inmiddels verplaatst naar juli. De viering in St. Odiliënberg is gepland op 4 juli (9.30 uur), die in Herkenbosch op 11 juli (9.30 uur) en die in Posterholt op 18 juli (11.00 uur). De overgebleven drie communicantjes van Melick sluiten zich dit jaar aan bij Herkenbosch, terwijl die van Vlodrop hebben besloten de viering tot volgend jaar uit te stellen. De kinderen zijn inmiddels met de Communielessen begonnen. Natuurlijk hopen wij ook wat het kerkelijk leven betreft op versoepelingen van de Coronamaatregelen, zodat ook de viering van het Communiefeest toch wat meer cachet kan krijgen dan in mei mogelijk zou zijn geweest. Het thema van de

Eerste Heilige Communie is dit jaar: “ook jij hoort erbij!” Dit naar aanleiding van het bekende bijbelverhaal van Zacheüs' ontmoeting met Jezus (Luc.19,1-10)

Zondag-geloof

Ieder jaar valt het steeds meer op: dat wij (bijna) alleen nog op zondag (in het weekend, als je de zaterdagavond meetelt) samen ons geloof (liturgisch) beleven. Het aantal kerkgangers op tweede Kerst-, Paas- en Pinksterdag benaderen steeds meer die van 'doordeweek'. Om nog maar te zwijgen van hoogfeestdagen die midden in de week vallen zoals Hemelvaartsdag, Maria Tenhemelopneming en Allerheiligen. Zelfs het Paastriduüm heeft er last van, 'hoogheilige dagen' als Witte Donderdag en Goede Vrijdag lijken wat het aantal kerkgangers betreft meer op gewone doordeweekse vieringen. Wat daarvan te denken is één, maar wat daaraan aan te doen is twee. De laatste jaren hebben we geprobeerd vieringen samen te voegen. Maar de ervaring heeft inmiddels geleerd dat als je twee vieringen met pakweg elk 50 kerkgangers samenvoegt, dat je dan geen viering van 100 krijgt, maar een van misschien 60. Die anderen raak je dan op de één of andere manier kwijt. En dat wil natuurlijk niemand. Maar het gebeurt toch, zeker nu we ook (zelfs) op 'gewone' zondagen met steeds minder priesters steeds meer parochies moeten 'bedienen'. Maar wat nog erger is: op de zondagse hoogtijdagen wil natuurlijk iedere parochie wel haar eigen (hoog-)Mis, want op de tweede dag komt toch 'niemand' meer ...

Personalia

Op dinsdagmiddag 13 april j.l. deden we vanuit de St. Sebastianuskerk van Herkenbosch **Theodorus (Theo) Zonneveld (1932-2021)** uitgeleide. Theo komt oorspronkelijk in het Westland, waar hij is geboren en getogen in Naaldwijk in een tuindersgezin met 9 kinderen. Toen zijn ouders begin jaren vijftig het tuinderbedrijf verkochten, verhuisde het gezin naar Maassluis. Daar ging vader werken bij Smit Internationale en werd Theo's interesse voor de berging en de zeesleepvaart geboren. In Maassluis ontmoette Theo Ria van der Lelij met wie hij in 1959 trouwde en een gezin stichtte dat met twee zonen werd gezegend: Koos en Peter. In 1971 werkte Theo als chauffeur toen zich de kans voordeed om met een nieuw bedrijf (Flexion) naar Limburg te verhuizen. Zo kwam Theo en zijn gezin in Herkenbosch (Patrijsstraat) terecht; tot zijn 60^e, toen hij vervroegd met pensioen kon gaan, was hij als chauffeur bij Flexion werkzaam. Stil zitten was echter niets voor hem; zijn (volks-)tuin was al zijn hobby, maar daar kwam jeu-de-boulen bij. Daarnaast zette hij zich ook in voor de plaatselijke voetbalclub en de harmonie. Hij genoot van het samenzijn met zijn vrouw en kinderen en van de reizen en uitstapjes die ze samen maakten. Trots was hij op zijn kleinkinderen, en op zijn eerste achterkleinkind. De geboorte van zijn tweede achterkleinkind heeft hij echter niet meer mogen meemaken, maar daar keek hij wel al naar uit. Zijn liefde en aandacht voor de scheepvaart is tot het laatst toe gebleven. Kenmerkend voor hem was zijn rustige aanwezigheid; met een paar woorden wist hij echter rake opmerkingen te maken. Hij kon niet tegen onrecht en dat stak hij niet onder stoelen of banken. De laatste jaren begon hij met zijn gezondheid te sukkelen. Het werd van kwaad tot erger zodat hij op een gegeven moment niet eens meer thuis, in zijn eigen omgeving kon blijven en afgelopen zomer in een zorgcentrum moest worden opgenomen. Daar in Maasbracht kwam er op woensdag 7 april j.l. toch nog onverwacht snel een einde aan zijn leven. Na de uitvaartdienst, opgeluisterd door Willeke Simons volgde in stilte de crematie.

Diezelfde avond (13 april) werd in de St. Martinuskerk van Vlodrop de avondwake gehouden voor **Paul Küppers (1977-2021)**, aan wiens leven vlak na Pasen (op dinsdagmiddag 6 april j.l.) plotsklaps en vroegtijdig een einde kwam. Op de vooravond van zijn afscheid werd in de St. Martinuskerk een avondwake voor hem gehouden. *"Inins is 't sjtil ... Vlorp is in zien hert geraak!"* stond boven zijn overlijdensannonce. En zo was het ook. Paul is weliswaar geboren in Roermond, maar getogen in Vlodrop. Na zijn middelbare schooltijd (Schöndeln) ging hij naar de HAS in Den Bosch. Maar hij bleef in Vlodrop wonen, bij zijn familie en zijn vrienden. In zijn vrije tijd was hij vaak te vinden op de boerderij van Tinus in de Holst en dat verklaart ook zijn Posterse vriendenclub en zijn lidmaatschap van de Posterse KPJ. Na zijn studie vond hij een baan bij SMC, het huidige M-tech, een bedrijf dat in complexe milieuwetgeving is gespecialiseerd. Hij woonde in Melick toen hij met Yvonne Mulders uit Vlodrop verkering kreeg, een liefde die op 14 maart 2010 officieel werd bevestigd en uiteindelijk met drie kinderen gezegend werd: Jens (2012), Wout (2014) en Sara (2016). Hij ging graag op stap, maar hield ook van wandelen. Meer dan eens liep hij de Sittardse Kennedymars. Als verenigingsman was Paul met hart en ziel verbonden met de Vlodropper gemeenschap. Vooral de carnaval nam daarbij een bijzondere plaats in zijn leven en in zijn hart in. Zo was hij 3x11 jubileumprins bij de Eerstelinge, en 4x11 jubileumprins bij de Beerbök. Maar ook als bestuurslid droeg hij zijn steentje daaraan bij, met name als secretaris. Daarnaast was hij ook nog penningmeester van de stichting 'Veer zeen Vlorp'. Het wereldwijd heersende coronavirus trof recentelijk ook het gezin Küppers: iedereen moest in quarantaine. Op (paas-)maandag 5 april vierde Paul nog zijn verjaardag, 4x11! Niets wees toen op de ernst van de situatie die zich 's anderendaags in de late middag openbaarde en het ineens stil werd in huize Küppers en niet alleen zijn gezin, zijn familie, vrienden en collega's, maar zelfs het hele dorp in zijn hart werd geraakt. Op woensdag 14 april volgde in besloten kring de crematie.

Wit U ons in deze (Corona-) tijd extra financieel ondersteunen?

Herkenbosch: NL 52 RABO 0121 402 088 t.n.v. kerkbestuur St. Sebastianus

Melick: NL 40 RABO 0133 000 400 t.n.v. RK kerkbestuur St. Andreas

Montfort: NL 39 RABO 0134 704 126 t.n.v. kerkbestuur H. Catharina

St. Odiliënberg: NL 79 RABO 0138 1180 00 tnv kerkbestuur HH. Wiro, Plechelmus en Otgerus

Posterholt: NL 06 RABO 0142 301 760 t.n.v. RK Kerk St. Matthias

Vlodrop: NL 10 RABO 0154 600 512 t.n.v. kerkbestuur St. Martinus

Tot slot

Aan- en afmelding voor deze nieuwsbrief kan via: clustersecretariaat@roerkerken.nl.

Jos. L'Ortye (Posterholt), pastoor, tel. 40 12 21 - pastoor@roerkerken.nl

Paul Hamans (St. Odiliënberg), assistent, tel. 527 825 – p.hamans@roerkerken.nl

Gerard Sars (St. Odiliënberg), diaken, tel. 537 765 – g.sars@roerkerken.nl

Rim Mom (Montfort), diaken, tel. 542 154 - r.mom@roerkerken.nl

Bert Venner (Roermond), diaken, tel. 320 215 - b.venner@roerkerken.nl

Lian Overbeeke (Posterholt), catechiste, tel. 06 – 526 20 245 - l.overbeeke@roerkerken.nl

Parochiebureau Herkenbosch (Anja Wagemans), tel. 520 672 - sebastianus@roerkerken.nl

Parochiebureau Melick (Marjo Janssen), tel. 537 965 - andreas@roerkerken.nl

Parochiebureau Montfort, tel. 543 127 - catharina@roerkerken.nl

Parochiebureau St. Odiliënberg (Marlou Roeleveld), tel. 531 384 - otgerus@roerkerken.nl

Parochiebureau Posterholt (Lilian Peters), tel. 400 275 - matthias@roerkerken.nl

Parochiebureau Vlodrop (Marjon van der Beek), tel. 401 207 - martinus@roerkerken.nl